

den skriftlige Afstemning. Det forekommer ham at have hørt, at der mellem den Kreds af Personer, der vilde føre Tilsyn med, at Alt gik ordentlig til, er bleven talt om, at de for deres Vedkommende vilde stemme saafent som muligt, og fik han ogsaa paa selve Valgdagen det Indtryk, at Saadant skete."

Flertallet (Alberti, Hansen-Sir, Svstrup og N. S. Larsen) ser i Mindretallets hele Udvikling kun en yderligere Opfordring til at fastholde sin Indstilling om Valgets Forlastelse. Det Standpunkt, Mindretallet har stillet sig paa, affjærer enhver Mulighed for, at man i Betragtning af, at Afgjørelsen ikke længer har nogen umiddelbar Betydning for Valgkredsen, kunde enes om en fælles Indstilling, der lod Valget passere med en bestemt Fremhævelse og en udtrykkelig Misbilligelse af de begaaede Feil. I Stedet for at erkende disse Feil har Mindretallet sat sig den umulige Opgave at forsvare Valglebelsen og Valget i det Hele fra først til sidst. For ikke nu at bidrage til en yderligere uberegnelig Forhaling af den alt i Forveien længe nok udtrufne Afgjørelse skal man paa dette Trin af Sagen undlade at gaa ind paa en dokumenteret Paavisning i alle Enkeltheder af Urigtighederne i Mindretallets Fremstilling og indskrænke sig til ud af de begaaede Uregelmæssigheders Mængde at fremhæve og fastslaa de væsentligste Brud paa Valgloven, som efter samtlige foreliggende Oplysninger have fundet Sted med Hensyn til Valget paa Frederiksberg i Fjor, og som det trods al Uleilighed ikke kan lykkes Mindretallet at bortfortolke eller bortforklare. Naar Valglovens § 9 foreskriver, at paa hver Valgliste skal Vælgernes Navne ordnes efter deres Bogstavsfølge, da er denne Forordning, som tidligere paavist, fuldstændig tilfidesat for Dragør-Listers Vedkommende, og om de øvrige Lister fra Amager end ikke ere affattede fuldt saa uheldig, kan dog heller ikke med Hensyn til dem Lovens Krav siges at være sket tilbørlig Fyldest. Det er i Sam-

klang med Synspunkter, som have været bestemmende for Folkethinget ved tidligere Afgjørelser af omtvistede Valg, naar Flertallet nu gjør den Opfattelse gjældende, at der paa Lister, som ganske savne den lovgivende Indretning, ikke kan bygges et lovgivende Valgresultat, men at Valget bør gaa om igjen paa et mere tilfredsstillende Grundlag. — Dernæst er Afstemningen ved alle Kredsens Lister foregaaet uden Sagtagelse af Paabudet i Valglovens § 40, at der „ved hver Valgliste tilforordnes en af de tilstedeværende Vælgere“ til at føre Stemmelisten. Det er selvfølgelig ingen Undskyldning for den stedfundne Overtrædelse af Lovens, at Sigt skal være sket før i Valgkredsen. De mislige Følger af Valglederens Forsømmelighed paa dette Punkt ere isinefaldende. Ved paa foreskrevet Maade at tilforordnes som Listefører paalægges der den vedkommende Vælger en Pligt, som han har at opfylde under Ansvar efter Valglovens § 92, for ikke at tale om, at Valgbestyrelsen ved Udøvelsen af sin Myndighed i denne Retning kan tage et skjønsmønt Hensyn til de personlige Kvalifikationer hos dem, den bemyndiger til Hvervet. Naar det derimod overlades til hver enkelt Valglistefører selv at kapre sig en Medhjælper, prisgives Udsaldet til Tilfældigheden, og de Personer, som maatte findes villige til at assistere, træde ikke ind i noget officielt, i Henhold til Lovens forpligtende Forhold. De fungere uden offentlig Kompetence, og de kunne bryde af, naar de finde for godt, uden at Ansvar kan gøres gjældende imod dem. Denne Mangel paa lovmæssig Orden har i et ikke ringe Omfang givet sig praktiske Udslag ved Valget paa Frederiksberg. Stemmelisteførerne ere komne og gaaede efter eget Tykke, og der foreligger konstaterede Exempler paa, at Stemmelisten er bleven understrevet af Personer, som kun have ført en Stump af samme, medens det Øvrige er besørget af forskjellige andre Personer, om hvis Deltagelse Listen ingenjohmhelst Underretning giver. Mindretallet fremhæver selv, at Ordenen er gaaet saa vidt, at en Person, som end ikke